

Projektet Frihjul startade 2014 och är lika mycket miljö- projekt som konstnärligt nyfiket kulturprojekt, som vill utveckla cykelns fördelar och undersöka konstens förutsättningar i det offentliga rummet, här i form av den vilda naturen och odlingslandskapet.

Frihjul vill skapa roliga funktionella, konstnärliga cyklar, som färdmedel för konstupplevelse längs cykelleden mellan Skärhamn och Pilane, som samtidigt binder ihop två konstinstitutioner, Nordiska Akvarellmuseet och Pilane Skulptur. Och där längs vägen vill vi överraska med konstverk i naturen av tio nordiska konstnärer från Danmark, Färöarna, Norge och Sverige. Med en blinkning i en dunge, ristat i asfalten, på en berghäll, i toppen av en gran, i form av ett ljud, en färg eller ett objekt på otippad plats.

Frihjul är för alla åldrar och vill verka för en ny cykelkultur, baserat på konst, rörelse och medskapande.

Art Bike Sounds & Moves – Invigning

Specialkomponerad till invigningen framförs Art Bike Sounds av Anders Hagberg – flöjter, saxofon, slagverk, slangar, elektronik.

Per Brehmer – trummor, slagverk, tandemcykel, elektronik.

Med ljud från gamla cykeldelar som re-cyclas elektroniskt och skickas tillbaka och loopas som ett hjul i en cirkel som spelas till live på en Monark, med ringklocka och slangar som viner...

Anna Hagberg Wennerbeck – dans

En kvinna på väg någonstans... En cykel, en resväska, fotografier och minnen som kommer åter. Rörelser som återkommer... Livet som återvinns och som går i cirklar.

Art Bike Sounds and Moves - En platsspecifik performance.

Container-konsert på Kontrabasflöjt, koreograferad klipp-klättring, trummor som ekar mellan bergväggarna, maskdans och en tandemcykel.

Anders Hagberg – flöjter, saxofon

Per Brehmer – trummor, slagverk, tandemcykel.

Anna Hagberg Wennerbeck – dans

Moa Berglund – klättring

Anna Berglund – foto

Invigning

Vid detta tillfälle spelade vi på Säbylunds konstgård med förstärkt ljud i PA. Jag utgick från idén kring temat cykel och vilka associationer det gav mig; re-cycle, cyklisk, cirklar, återvinning mm. Under våren spelade jag in ett antal ljud från gamla cyklar såsom ljud från ekrar, slangar mm och komponerade musik utifrån dessa. Slagverkaren Per Brehmer, som har en del av sin bakgrund i hip-hop musiken och är erfaren att göra beats i sampler bistod mig att skapa ljudvärldar och beats som vi tankade in en loop. Sålunda re-cycle! Vi spelade live till dessa loopar av cykel- och skrotljud och hade även en gammal tandemcykel, metallskrot, lösa hjul mm upp-mickade på scenen.

Det var fascinerande att höra vilken rikedom av klangliga möjligheter som faktiskt fanns

i dessa gamla ljud samtidigt som begränsningen var kreativt stimulerande. Genom Per Brehmers moderna trumspel och hans fria förhållningsätt till samplern fick musiken en annan touch av nutida beat.

Till denna nya musik dansade Anna Wennerbeck en ny koreografi/performance inspirerad av minnen och rötter.

Vid de platsspecifika föreställningarna spelade vi akustiskt med utgångspunkt från en del av ljuden och när vi spelade duo på tandemcykeln och alla dess olika metalliska ljud gjorde Anna en dans inspirerad av balinesisk gamelan.

Publiken fick följa med till fyra spelplatser där musik och koreografi var anpassad till de visuella och akustiska förutsättningarna.

1. En skogsdunge med publiken tätt inpå med musik där vi bl.a återanvände trädstockar och grenar som rassel. Träden skapade ett rum med väggar och tak och avgjorde ett intimt kammarmusikaliskt anslag.

2. På nästa sceneri använde vi oss av långa avstånd och en lodrät klippvägg. Dansaren och slagverkaren befanns sig högst upp på klippan ett par hundra meter från publiken och mig med saxofon. Utmed klippväggen framfördes en koreograferad klättring. Saxofonens starka ljud reflekterades av klippväggen och en puka svarade och tillsammans ekade de ut över ängarna. Dans och klättring blev en grafisk effekt (av färgstarka klänningar) mot granitväggen.

3. Det platsspecifika begreppet används ofta i samtal om det offentliga rummet och i en mer urban kontext. För att leka med dessa begrepp så hade vi tillsammans med konstnären Johan Eyssen placerat en container nedanför klippan, mitt i den vackra bohuslänska naturidyllen. Till detta lilla rum av metall bjöds 10 personer åt gången in för exklusiva minimalistiska konserter på kontrabasflöjt. Här kunde jag alltså arbeta med den totala motsatsen till föregående scen med sina majestätiska avstånd. I containern fanns även några mindre skulpturer av Eyssen.

4. Avslutande scen spelade vi en liveversion av invignings sampler-baserade musik. Cykeln har gått ett varv och återvunnit sig själv på ett nytt sätt.

Genom att använda oss av platsernas förutsättningar så vill jag få publiken att reflektera över de rum som finns i naturen; Hur upplever vi avstånden när ljuden ekar över nejden mellan klippor och hav? Hur hör vi vindens sus i träden när flöjtens vind har tystnat? Hur ser vi en på container när man hört den sjunga inifrån genom dova slag på dess vägg? Vad händer i oss när en klippvägg blir en canvas för två dansande figurer av färg?

Hela föreställningen ägde rum på en kort bit av cykelvägen mellan Pilane och Skärhamn och troligen fortsatte publiken att uppleva resten av vägen med dess visuella verk och med en ny sensibilitet för ljuden omkring dem.